

การเพิ่มอัตราจังหวะ ตัวโน้ต และตัวหยุด

งานดนตรี และนันทนาการ
กองส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยแม่โจ้

โดยปกติอัตราจังหวะของตัวโน้ตมีค่าผันแปรตามเครื่องหมายกำหนดจังหวะดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ด้วยขีดจำกัดของอัตราจังหวะที่ถูกระบุโดยเครื่องหมายกำหนดจังหวะ จึงต้องมีวิธีการเพิ่มจังหวะให้กับตัวโน้ตและตัวหยุด เพื่อเพิ่มความสามารถให้กับตัวโน้ต และตัวหยุด นอกจากนี้ยังเพิ่มสีสันของทำนองเพลงด้วยการเพิ่มอัตราจังหวะที่หลากหลายวิธี

1. โน้ตโยงเสียง (Tie)

เมื่อใช้เครื่องหมายโยงเสียง (Tie) โยงโน้ตสองตัวเข้าด้วยกัน ค่าความยาวของตัวโน้ตจะเพิ่มขึ้นเท่ากับโน้ตสองตัวรวมกัน ให้ปฏิบัติครั้งเดียวเฉพาะโน้ตตัวแรก

หรือ มีค่าเท่ากับ

หรือ มีค่าเท่ากับ

หรือ มีค่าเท่ากับ

หรือ มีค่าเท่ากับ

โน้ตโยงเสียง ให้เขียนเครื่องหมายโยงเสียงกำกับไว้บนหัวตัวโน้ตเท่านั้น ไม่ให้เขียนบนหางตัวโน้ต ส่วนตัวหยุดไม่ต้องใช้เครื่องหมายโยงเสียง ดังนั้นจึงไม่มีตัวหยุดโยงเสียง

2. โฉ้ตประจุด (Dotted)

การประจุด ทำให้อ่าความยาวของตัวโฉ้ตหรือตัวหยุดเพิ่มขึ้นอีกครึ่งหนึ่ง โดยจุดที่อยู่หล้งตัวโฉ้ตหรือตัวหยุดจะมีค่าเป็นครึ่งหนึ่งของตัวโฉ้ตหรือตัวหยุด

ถ้ามีสองจุด จุดหล้งจะมีค่าเป็นครึ่งหนึ่งของจุดแรก เช่น

ถ้าประจุดหล้งตัวหยุด เรียกว่า ตัวหยุดตัวประจุด มีค่าเหมือน โฉ้ตประจุด

3. โน้ตสามพยางค์ (Triplet)

โดยปกติแล้ว ถ้าแบ่งโน้ตตัวกลมออกเป็น 2 ส่วนเท่า ๆ กัน จะได้โน้ตตัวขาว 2 ตัว ถ้าแบ่งออกเป็น 4 ส่วนเท่า ๆ กัน จะได้โน้ตตัวดำ 4 ตัว ถ้าแบ่งออกเป็น 8 ส่วนเท่า ๆ กัน จะได้โน้ตเข็มนิ่งชั้น 8 ตัว และถ้าแบ่งออกเป็น 16 ส่วนเท่า ๆ กัน จะได้โน้ตเข็มนิ่งสองชั้น 16 ตัว นอกจากนี้ยังสามารถแบ่งออกเป็น 3 ส่วนเท่า ๆ กันได้อีก เรียกว่า โน้ตสามพยางค์ (Triplet) โดยสังเกตจากเลข 3 ที่เขียนกำกับไว้บนกลุ่มของโน้ต

ตัวโน้ต	แบ่งเป็น 2 ส่วน	แบ่งเป็น 3 ส่วน	แบ่งเป็น 4 ส่วน

รูปแบบของโน้ตสามพยางค์ที่นิยมใช้

